

danne Mænd have fortjent at faa en Redningsstation med Raketkasteapparat (Afbrydelse). Et Raketkasteapparat er ikke overflødig i alle Tilfælde. Der kan jo være saadanne Tilfælde, at selv ikke den stærkeste Mand kan kaste Loddet. Jeg anbefaler det høje Ting absolut at vedtage denne Bevilling. Det vil være paa sin rette Plads at vedtage den.

Formanden: Da der er anmeldt et Lovforslag om hemmelig Afstemning, maa jeg ønske, at Udtalelser om denne Sag udsættes, indtil dette Forslag kommer til Behandling.

Th. Larsen: Naar jeg har forlangt Ordet, var det nærmest for at minde den ærede Kirke- og Undervisningsminister om det Spørgsmaal, jeg forleden Dag rettede til ham, og som jeg mente, han havde glemt, hvad jo ogsaa viste sig at være Tilfældet. Efter at jeg har hørt hans Svar, kunde jeg for saa vidt have fratrukket Ordet; men jeg ønsker dog at gøre nogle faa Bemærkninger, det forekommer mig nemlig, at det Svar, den højtærede Minister gav, var af en saadan Beskaffenhed, at det vil virke pinligt i mange kirkelig interesserede Kredse. Mit Spørgsmaal gik jo ud paa, om det var med den ærede Ministers Billigelse, at det var blevet en Præst i Folkekirken forbudt at tale i en af de lutherske Frimenigheder. Den ærede Minister udtalte, at det var med hans Billigelse, men efter en Lægmandsbetragtning synes det mig dog, at her er et Omraade, paa hvilket man dog kunde tillade nogen Frihed, ja, det forekommer mig endogsaa, at denne Frihed ikke behøvede at begrænses til lutherske Frimenigheder, men at den godt kunde spænde saa vidt, at alle Vegne, hvor man kunde ønske at høre en af Folkekirken Præster forkynde Ordet, skulde en saadan ogsaa have Lov til at tale, selv om det var i en Mormon- eller Baptistmenighed, eller selv om det var i en af de værste Huler. Saadan ser det ud for en Lægmandsbetragtning, og det gør mig meget ondt, at det ogsaa ser ud til, at denne Sag skal vente paa en kirkelig Forfatning.

Den ærede Minister sluttede med at sige, at han netop ikke havde ventet det Spørgsmaal af mig, det forundrede ham i høj Grad, at jeg var kommen med det. Jeg vil dertil sige, at jeg ved ikke særlig at skyldte den højtærede Minister noget. Vi have fornylig faaet oprettet en Valgmenighed i Vraa, ved hvilken en af de Præster, der var ansat i Folkekirken, er bleven an-

erkendt som Valgmenighedspræst. Men det er jo ikke en Smule mere, end hvad Loven hjemler i saa Henseende. Jeg ser saaledes ikke, at jeg behøver at være i nogen Erkendtlighedsgæld derfor. Jeg antager, det var det, den ærede Minister sigtede til.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg gerne tillade mig at gøre endnu et Spørgsmaal til den ærede Minister, et Spørgsmaal, som kirkelig interesserede Folk ogsaa have været meget interesserede i at faa besvaret, og jeg vil bede den ærede Minister om paa Forhaand ikke at opfatte det, som om det var min Hensigt at komme med et Spørgsmaal, der kunde være ham ubehageligt at besvare. Det, jeg vil spørge om, skulde da være, hvad den ærede Minister agter at foretage sig over for de Sigtelser, der offentlig ere fremsatte mod adskillige af Folkekirken Præster og det netop af en meget anset Præst inden for Folkekirken. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere at betegne disse Sigtelser, og det behøves ingenlunde. De ere alle ærede Medlemmer i denne Sal bekendt og selvfølgelig ogsaa den ærede Minister. Det er et Forhold, som har vakt en vis Opsigt og en vis Uhygge, og jeg tror, at det maaske i nogen Maade kunde virke beroligende, hvis der fra Ministerbænken lød et Svar i saa Henseende, men det vil ganske sikkert ikke virke beroligende, hvis den ærede Ministers Svar paa dette Spørgsmaal bliver af samme Beskaffenhed som det, han gav paa mit forrige Spørgsmaal.

Zahle: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) beklagede sig forleden Dag over, at Loven af 31te Marts 1900 om Fritagelse for Bygningsafgift i visse Tilfælde ikke var bleven udført af Administrationen paa den Maade, som man var enedes med den sidst afgaaede Finansminister om, og deri har det ærede Medlem Ret. Den nuværende Finansminister svarede dertil, at det beroede paa, at man havde overset, at en Bestemmelse af 1867 gav Marstal Købstadrettigheder og ogsaa indførte Paalæg om at svare Bygningsafgift. Jeg skal dertil bemærke, at dette ingenlunde efter Lovgivningens Form synes at være saa utvivlsomt, som den nuværende Finansminister sagde. Ved Lov af 23de Februar 1866 blev der givet Frederiksberg Kommune visse købstadlignende Næringsrettigheder, og med det samme blev det udtrykkelig bestemt i § 3 i denne Lov, at Frederiksberg Kommune i bygningsafgiftspligtig Henseende skulde behandles som Købstad. Den 1ste Marts 1867 fik Marstal